

148

1585-1587. Νοταριακά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Κέρκυρα.

Μαρία Καζανάκη, «Εἰδήσεις γιὰ τὸ ζωγράφο Θωμᾶ Μπαθᾶ (1554-1599) ἀπὸ τὸ νοταριακὸ ἀρχεῖο Κερκύρας», *Δελτίον τῆς Ιονίου Ακαδημίας* 1 (1977), σ. 136-138 αρ. 1-2.

149

1585-1588. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Μαρία Κωνσταντούδακη-Κιτρούηλιδου, «Παραγγελίες πινάκων, εργαστήριο, κυκλοφορία σχεδίων του Μιχαήλ Δαμασκηνού στον Χάνδακα. Ανέκδοτα έγγραφα (1585-1593)», *Θησαυρίσματα* 34 (2004), σ. 257-261, αρ. 1-6.

149α

1585-1600. Νοταριακές πράξεις. Ιεράπετρα.

Μ. Νικολιδάκης, *Νεῖλος Δαμιλᾶς*, Ήράκλειο 1981, σ. 157-164, αρ. 1-3.

149β

1585-1591 (codex A) [1605 (codex P)]. Το έργο υπό τον τίτλο «Βασιλικῶν νόμων ἐπιτομή, τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ ἀνθυπάτου καὶ μεγάλου κριτοῦ τῆς Ἀνατολῆς τοῦ Ἀτταλειώτου» αποτελεῖ παράφραση σε δημώδη γλώσσα της «Μικρᾶς Συνόψεως» ἢ «Νομίμου κατὰ στοιχεῖον» (*Synopsis Minor*) από τον πατριαρχικό πρωτονοτάριο Θεοδόσιο Ζυγομαλά. Η έκδοση γίνεται με βάση τον αυτόγραφο χειρόγραφο κώδικα Atheniensis EBE 2140 (olim Thessalonicensis, Gymnasii 71 = codex A), f. 1r-165v καὶ τον Parisinus Suppl. Gr. 1239 (olim Trapezuntinus = codex P), f. 158r-304r¹⁴. Το κείμε-

14. Η παράφραση σώζεται καὶ στον codex Leninopolitanus, Instituti Rossici Archaeologici Constantinopoleos 139, f. 169r-325r (έτος 1605). Πρβλ. Perentidis, *Théodore Zygomas et sa Paraphrase de la Synopsis Minor*, Athènes 1994, σ. 65-67. Γενικότερα για το έργο βλ. S. Perentidis, «Un manuscrit de l'Hexabible d'Harmémopoulos en la possession de Théodore Zygomas», στον τόμο *Mnēmē Γ. Πετροπούλου*, τ. Β', Αθήνα 1984, σ. 207-228· του Ιδίου, «L'infiltration du grec populaire dans les compilations juridiques: la Synopsis minor (fin du XIIIe s.) et sa Paraphrase par Théodos Zygomas (fin du XVI s.)», ανακοίνωση στο συνέδριο «Unlocking the potential of Texts: Interdisciplinary Perspectives on Medieval Greek», Centre of Research in the Arts, Social Sciences and Humanities, University of Cambridge, 2006.

νο αποτελεί παράφραση της «Μικρᾶς Συνόψεως», συμπιληματικά έργου του τέλους του 13ου αι.¹⁵, καθώς σε αρκετά σημεία απαντώνται προσθήκες του συγγραφέα από άλλες πηγές, ακόμη και από αταύτιστες. Κωνσταντινούπολη.

S. Perentidis, *Théodore Zygomas et sa Paraphrase de la Synopsis Minor*, Athènes 1994 (*Forschungen zur Byzantinischen Rechtsgeschichte, Athener Reihe*, 5), σ. 103-308.

«... ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ (ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ)

Γ.19 Έὰν τινὰς παλλακὴν ἔχῃ, ἥγονν γυναικα χωρὶς νομίμου γάμου, καὶ συνοικῇ καὶ συγκοιμᾶται μετ' αὐτῆς, ἡ καὶ μὲ τὴν ἀπελευθέραν του, καὶ σαρκικῶς τὰ συμμίγνυται, καὶ λάβῃ παρ' αὐτῆς τι ὡς προῖκα, ἔκτοτε ὡς γυνή του κρίνεται. Καὶ οἱ ἐξ αὐτῆς παιδες γυνήσιοι, ἀν καὶ ἐγεννήθησαν ἡ καὶ πρὸ τοῦ δοθῆται τι αὐτῷ, ἡ μετὰ τὸ δοθῆται εἰς προῖκα ὡς εἴπομεν, κάντε πολλὰ κάντε δλίγα.

[*Fons non invenitur*]

Γ.20 Όποι ἔχῃ παιδία μὲ μίαν γυναικα ποὺ νόμος δὲν ἐμποδίζει καὶ τὰ τὴν στεφανωθῆ ὅταν θέλῃ, καὶ ἡ εἰς διαθήκην ἡ ἄλλοι τὰ δονομάση παιδία του, φυσικὰ καὶ γυνήσια του παιδία λογίζονται, καὶ ὡς νόμιμα εἶναι, ἀν καὶ δὲν τὰ δονομάση φυσικά του παιδία ἡ γυνήσια.

[*Fons non invenitur* ...»]

«... ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Τ.8 Εν τοῖς χρόνοις τοῖς παλαιοῖς, δώδεκα οἱ ἔχοντες διὰ τὰ ἐκατὸν ἔδιδον πρὸς τὸ κοινόν, ὡς κοινέρχιον εἰπεῖν ἡ βοήθειαν διὰ τὴν κοινότητα, ὅπερ νῦν τὸ αὐθεντικόν ἐστιν ἡ παλαιὰ κοινότης. Οἱ δὲ μὴ ἔχοντες καὶ ἄλλοι πάντες λοιποὶ ἐξ ἐπαρέχον. Ζεστε φαίνεται ἐκ τούτου καὶ διὰ τοὺς τόκους, ἀπὸ τὰ εἰς βέβαιον καὶ σιγοῦρα διδόμενα μισόν, ἥτοι ἐξ, ἐλάμβανον. Άπο δὲ τὰ ἄλλα, τὰ κίνδυνον ἔχοντα, διπλοῦν, ἥγονν δώδεκα.

[*Fons non invenitur, cf. SMin. T.6*]

Τ.9 Καὶ διατί τῆς λίτρας ἑβδομήκοντα δύο οὖσης νομίσματα, δ τόκος ἐκατοστιαῖος λέγεται; Ο Ἀρμενόπονδος σαφηνίζει ὅτι δώδεκα οἱ ἔχοντες ἔδιδον εἰς τὸ κοινόν, καὶ ἐξ οἱ μὴ ἔχοντες.

[*Fons non invenitur, cf. SMin. T.6* ...»]

149γ

1585-1818. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Άνδρος.

15. Για την χρονολόγηση της *Μικρᾶς Συνόψεως* στα τέλη του 13ου αιώνα βλ. S. Perentidis, «L'empereur né le jour de Pâques: Michel IX Paléologue et la date de la Synopsis Minor», *Fontes Minores* 7 (1986), σ. 253-257· πρβλ. όμως και ἄλλη εκδοχή υποστηριχθείσα παλαιότερα από τον ίδιο στη μελέτη του «Recherches sur le texte de la Synopsis Minor», *Fontes Minores* 6 (1984), σ. 219-273.

